

El MWC i l'empoderament tecnològic com a eina d'igualtat

Comença una nova edició del Mobile World Congress que posarà en contacte milers de professionals del sector de les tecnologies de la informació i la comunicació, una sinergia econòmica i tecnològica que no és casual. Cada vegada més, la nostra societat està orientada a interrelacionar-se digitalment. Relacions entre les persones, entre les persones i les empreses, i entre les persones i les administracions. Sigui el tipus de relació que sigui, totes passen forçosament per una interacció que utilitza les eines digitals.

Com succeeix en altres àmbits, en el tecnològic també tenim una societat que evolucionarà i funcionarà a dues velocitats. Els col·lectius en risc d'exclusió social més fràgils estan condemnats a ser víctimes de la bretxa digital, cosa que agreujarà la seva situació personal de vulnerabilitat. El mateix destí el comparteixen les entitats socials que, ara per ara, no disposen de prou recursos econòmics ni per digitalitzar-se ni per oferir suports a les persones ateses per evitar que quedin excloses de la revolució digital.

El tercer sector social percep el potencial de la tecnologia, però per aprofitar-la al 100% cal que faci una immersió en un procés de transformació i gestió del canvi que incorpori la innovació tecnològica en la seva visió estratègica. De fet, només un 8% de les entitats socials –que atenen més d'1.500.000 persones a Catalunya– tenen alguna persona responsable d'innovació, segons dades del Baròmetre de la Taula del Tercer Sector.

Les necessitats socials emergents creixen (només cal que pensem en la cronificació i feminització de la pobresa o en el fenomen migratori, entre altres reptes) i el tercer sector social ha de fer un pas més, cercant

JOSEP GIRALT

VICEPRESIDENT DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL

respostes a través de la tecnologia digital. Solucions que permetin a les entitats socials ser capaces d'innovar i d'aprendre de forma contínua, ser més eficients i eficaces en l'atenció, empoderar la ciutadania i les mateixes organitzacions, tenir professionals preparats i comptar amb una xarxa relacional de suport. Amb aquesta visió treballa el projecte m4Social de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, una iniciativa sorgida gràcies a tot un moviment de col·laboració nascut al voltant del Mobile World Congress i que ha posat en contacte diversos actors que volen contribuir a la generació de canvis locals i globals (sector social, Ajuntament de Barcelona, departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, Obra Social de La Caixa i Fundació Mobile World Capital Barcelona). m4Social pretén ser el motor de la digitalització de les entitats socials catalanes promovent un ecosistema que connecti reptes socials, desenvolupadors de solucions tec-

La digitalització té un paper indispensable per a les persones amb discapacitat, i també per a les entitats del tercer sector

nològiques i finançadors per poder materialitzar respostes que millorin la qualitat de vida de les persones, sobretot d'aquelles que no poden accedir a la tecnologia. La transformació social només serà possible si aconseguim seguir el camí iniciat per m4Social: sumar els aprenentatges de tots els agents implicats per arribar a solucions que s'adaptin més i millor a unes noves realitats que emergeixen a ritme constant i vertiginós.

És evident el paper indispensable que tenen aquest tipus de tecnologies, per exemple, per a les persones amb discapacitat. Des d'apps que ajuden a millorar l'autonomia personal o la capacitat relacional de la persona amb el seu entorn social més immediat fins a l'aplicació en la domòtica. Però la digitalització també és cabdal per a les entitats del tercer sector, per optimitzar la seva gestió diària, aconseguir més eficiència i una qualitat millor en els serveis a les persones i obtenir dades que permetin avaluar resultats.

El nou context de la societat de la informació i el desenvolupament de les TIC incideixen, de manera directa, en tots els àmbits de la nostra societat i fan imprescindible una profunda transformació social, econòmica i política, que no pot comportar que ningú quedi pel camí, i més encara quan disposem d'estudis que confirmen que, com més accés a les tecnologies de la informació i la comunicació té una persona pobre, més probabilitats té que la seva situació econòmica millori, cosa que demostra la relació directa entre l'accés a la tecnologia i la reducció de la pobresa. Les desigualtats s'accentuen i no ens podem permetre, com a societat, afegir-hi un factor més que les aguditzi. Tot el contrari, aprofitem les oportunitats que ens brinda la tecnologia.

La desesperació de Rivera i Casado

SEBASTIÀ ALZAMORA

ESCRITOR

Enfront de la retòrica de saldo dels dos senyors esmentats al titular, al secretari general de Vox, Javier Ortega Smith, se li ha d'agrair almenys la seva concisió militar: "Si guanyem, governarà Vox, i si no guanyem, governaran les idees de Vox". Sobretot perquè és cert. La irrupció de Vox a Andalusia i a les enquestes ha bastat perquè aquest partit marqui la pauta de tota la política espanyola, i en bona mesura també de la catalana. Tàctiques, estratègies, discursos, fotos, declaracions i fins i tot convocatòries electorals s'elaboren i es fixen en funció de la variable de Vox. Si a això hi afegim la seva imponent intervenció com a acusació popular al judici de l'1-O, es pot dir que les idees de Vox ja governen, en la mesura que governar també és aconseguir que no sigui l'entorn el que et condicioni, sinó que sigui tu qui condicioni l'entorn.

A Andalusia, Vox ha demanat la llista amb noms i cognoms de tots els funcionaris i treballadors públics que han aplicat polítiques contra la violència de gènere en aquella comunitat. Diuen que ho fan per fiscalitzar la despesa de diner públic, però és obvi que l'objectiu és elaborar llistes negres de funcionaris desafectes, a fi de dur a terme purgues dins l'administració. Exactament allò de què PP i Ciutadans acusaven el govern de Puigdemont, només que ara, a diferència d'aleshores, és veritat. I es dona el cas que PP i Ciutadans són els socis de govern de Vox a Andalusia. A Ciutadans poden negar-ho tant com vulguin. Però el fet cert és que PP i Ciutadans governen a Andalusia amb el suport de Vox, i que això els converteix, a tots tres, en socis de govern. Tres socis, no dos. Disposats a repetir la fórmula a tot arreu, començant pel govern d'Espanya. Sense que això exclogui una rivalitat ferotge entre les tres formacions.

Aquesta rivalitat és el motiu de la desesperació d'Albert Rivera, capficat en el trencaclosques de com ser un líder d'ultradreta i passar per un de liberal. Però el cert és que les endimoniades enquestes no li són tan favorables ara com fa uns mesos, i segurament d'aquí el moviment (que sona també desesperat) de dur Arrimadas a Madrid abandonant Catalunya, que és on Ciutadans va néixer i créixer i on Arrimadas tenia un lideratge consolidat que a Madrid no té i que, a més, s'haurà de supeditar en principi al de Rivera. Ciutadans, en definitiva, s'exposa a desvestir un sant per acabar sense vestir-ne cap. Pitjor ho té Casado, un líder fràgil des del primer dia per molt que Aznar el descrigui "como un castillo". A ell i al seu entorn, d'una pobresa intel·lectual desoladora, només se'ls acudeix dur fins al paroxisme la seva retòrica autoritària per conjurar una evidència: si el PP no surt vencedor d'aquest cicle electoral, Casado està amortitzat. Empastifats de Vox, Rivera i Casado s'hi juguen molt, a les properes cites electorals. Però si se'n surten, que ningú dubti que l'odi i les amenaces que escampen es convertiran en polítiques reals. Com les llistes negres d'Andalusia.

DE FIT A FIT

Vox impedeix una declaració institucional contra la LGTBIfòbia a l'esport

DEMOCRÀCIA

JORDI DURÓ